

Els Fondrats

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma.
Emplaçament A la Serra dels Fondrats, a 500 m del Bellit, pujant per la pista des de l'Avencó.

Coordenades:

Latitud: 41.76865
Longitud: 2.30549
UTM Est (X): 442274
UTM Nord (Y): 4624323

Classificació

Número de fitxa 08276 - 29
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Força coberta per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00062
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dv., 23/03/2001 - 01:00

Descripció

Casa aïllada envoltada de conreus i espais ramaders formant un conjunt d'edificacions de planta rectangular esglaonada. L'edifici principal, de planta quadrada, està format per dos pisos amb unes dimensions de 31 per 27 m, i presenta murs de paredat comú amb fang arrebossat, que en algun punt es conserva fins l'alçada original, tot i que el seu estat de conservació no és gaire òptim. A la planta baixa, trobem un nucli de tres cossos, una gran part del qual està dedicat al bestiar; aquesta característica és molt comuna de les masies ramaderes. La cuina serveix també de menjador, i al primer pis s'hi trobava la sala i les habitacions com és corrent en les masies de regions muntanyenques. La teulada és a doble vessant, amb els caires fets de lloses de gres, de la que actualment només en resta alguna biga. Els annexos ramaders, potser són de construcció posterior; aquestes construccions auxiliars conserven la coberta, una al costat nord amb llosa de pedra, i l'altra al sud, que serveix de corral. Les obertures conservades són minses, ja que en queden els brancals de pedra i la llinda de fusta. Es conserva una finestra al primer pis de la façana nord, amb llinda i brancals de pedra calissa gris d'arestes bisellades que porta una inscripció amb la data de 1650. Aquesta data podria correspondre al moment constructiu del mas o a una de les seves reformes; documentades, en part, per l'ús de diferents sistemes constructius. Just al davant es documenta un mur de contenció fet de pedra que envolta la casa per un costat. Aquesta casa comptava amb una font-mina i una sèrie d'annexos de caire ramader.

Observacions:

Arxiu Fotogràfic Ramon Ferrarons Feixas. Masia que forma part de la mateixa propietat que la Figuera. A ponent de la casa es poden veure les saleres per al bestiar. Just sota la font de la casa, es va construir el safareig, aquest d'estructura simple amb lloses, serviria tant per abeurar els animals com per rentador. Aquest safareig es troba en força bon estat, conservant-se tres de les quatre cares. També a prop es troben ubicades les Cases Velles, aquest topònim indicaria algun tipus de construcció de caire annex a les grans masies de la zona.

Història

La principal època de construcció de les masies de muntanya al Montseny correspon als segles XVII i XVIII i hem de pensar que seria en aquest moment que s'ocupen, amb noves construccions, els terrenys menys optimitzables. El topònim de Fondrats s'ha de relacionar amb el Sot dels Fondrats, on s'asenta la masia i es podria relacionar amb la profunditat dels esvorancs que s'obren al seu voltant, quedant aquest mas aïllat en un petit altiplà connectat només pel pas que puja al Bellit. En la documentació, aquest mas, apareix vinculat a la Figuera "Eudald Perramon de Roda. Tres casa posehidas per dit duenyo anomenadas la Figuera ab son hort de tres cortans tersera qualitat; altre casa anomena Fondrats ab son hort de tres cortans terra tersera calitat; i altre casa anomenada corral de muntanya ab son hort" (Llibre de Recana de Tagamanent, 1846). Aquesta vinculada a la parròquia de Santa Maria de Tagamanent.

Bibliografia

DRAPER, JM. (1902) "De Ayguafreda á Viladrau per Tagamanent i Collfurmich" a La Veu del Vallès; Portaveu de la comarca, nº 305, Sant Celoni, 1-3. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de casa i de lloc, p. 40, 166. Tagamanent. IPEC-Montseny (1998), n. 3730. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida al Montseny. Museu de Granollers.

